SKLEPI

SKLEP KOMISIJE (EU) 2020/613

z dne 7. februarja 2020

o ukrepu SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007), ki ga je Nemčija izvedla za podjetje Deutsche Post AG

(notificirano pod dokumentarno številko C(2020) 593)

(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima določbama ([1]), in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Povzetek postopkov v zvezi z državno pomočjo

1.1.1 *Sklep o začetku postopka*

(1) Leta 1994 je podjetje United Parcel Service (v nadaljnjem besedilu: podjetje UPS) vložilo pritožbo glede dodeljene nezakonite državne pomoči podjetju Deutsche Bundespost POSTDIENST (v nadaljnjem besedilu: podjetje POSTDIENST).

(2) Komisija je 23. oktobra 1999 začela formalni postopek preiskave (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka) glede različnih državnih ukrepov: nadomestila, dodeljena za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, državno jamstvo in subvencije za pokojnine v obdobju 1995–1999.

(3) Sklep o začetku postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]). Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo svoje pripombe.

(4) Nemčija je predložila pripombe 16. septembra 1999.

(5) Komisija je po objavi sklepa o začetku postopka prejela pripombe 14 zainteresiranih strani, ki jih je ustrezno posredovala nemški vladi z dopisom z dne 15. decembra 1999 in ji omogočila, da predloži svoje ugotovitve glede teh pripomb.

(6) Nemški organi so odgovorili z dopisom z dne 1. februarja 2000, ki je bil evidentiran 2. februarja 2000.

([1]) UL C 306, 23.10.1999, str. 25.
([2]) UL C 306, 23.10.1999, str. 25.

1.1.2 *Sklep iz leta 2002*

(7) Komisija je 19. junija 2002 sprejela Sklep 2002/753/ES ([3]) (v nadaljnjem besedilu: sklep iz leta 2002), v katerem je bilo ugotovljeno, da sta podjetje POSTDIENST in njegov naslednik, podjetje Deutsche Post AG (v nadaljnjem besedilu: podjetje DPAG; podjetji POSTDIENST in DPAG bosta skupaj imenovani podjetje Deutsche Post), ceno za dostavo paketov od vrat do vrat določali pod dodatnimi stroški in da ta agresivna politika popustov ne spada v obveznost zagotavljanja univerzalne storitve podjetja Deutsche Post.

(8) Po mnenju Komisije so bile izgube v višini 572 milijonov EUR, ki so nastale zaradi tega, v nasprotju s členoma 106 in 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) na koncu pokrite z državnimi sredstvi, ki so bila podjetju Deutsche Post odobrena v različnih oblikah (npr. državna nadomestila s strani sestrske družbe Deutsche Bundespost TELEKOM (v nadaljnjem besedilu: družba TELEKOM), državna jamstva za posojila in državne subvencije za financiranje pokojnin javnih uslužbencev).

(9) Po sprejetju sklepa iz leta 2002 je podjetje DPAG Nemčiji vrnilo nezdružljivo državno pomoč v višini 572 milijonov EUR. Podjetje Deutsche Post je sklep izpodbijalo pred sodišči Unije.

1.1.3 *Nadaljnje pritožbe po sprejetju sklepa iz leta 2002*

(10) Podjetje UPS je 13. maja 2004 vložilo nadaljnjo pritožbo glede nezakonite državne pomoči, ki je bila podjetju Deutsche Post dodeljena po sprejetju sklepa iz leta 2002. Podjetje UPS trdi, da v sklepu iz leta 2002 niso bili proučeni vsi ukrepi iz prvotne pritožbe iz leta 1994 in da so bile finančne koristi za podjetje Deutsche Post znatno večje od nezdružljive pomoči v višini 572 milijonov EUR. Podjetje UPS je tudi menilo, da je podjetje Deutsche Post državne vire porabilo za povečanje obsega storitev paketne dostave (npr. za nakup drugih podjetij) in prodajo storitev svojima podružnicama, banki Postbank AG (v nadaljnjem besedilu: banka POSTBANK) in podjetju Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG, ki sta dejavni na področju bančnih storitev in storitev paketne dostave za poslovne stranke pod znamko DHL, po prenizkih transfernih cenah.

(11) Komisija je 9. novembra 2004 in 1. aprila 2005 Nemčiji poslala zahtevi za informacije. Nemčija je predložila odgovore 2. decembra 2004 oziroma 3. junija 2005.

(12) Podjetje TNT Post AG & Co KG (v nadaljnjem besedilu: podjetje TNT) je 16. julija 2004 vložilo pritožbo, v kateri je trdilo, da je podjetje Deutsche Post banki POSTBANK prodajalo storitve po prenizkih transfernih cenah. Trdilo je, da je banka POSTBANK za zagotovljene storitve plačala samo spremenljive stroške, podjetje Deutsche Post pa je skupne stalne stroške distribucijskega omrežja v celoti financiralo iz prihodkov svojega monopola nad pisemskimi pošiljkami.

(13) Komisija je 11. novembra 2004 in 25. aprila 2005 Nemčiji poslala zahtevi za informacije. Nemčija je predložila odgovore 17. decembra 2004 oziroma 23. junija 2005.

1.1.4 *Sklep o razširitvi iz leta 2007*

(14) Po nadaljnjih pritožbah je Komisija z dopisom z dne 12. septembra 2007 ([4]) obvestila Nemčijo o odločitvi, da razširi področje uporabe postopka, ki se je prvotno začel leta 1999 (v nadaljnjem besedilu: sklep o razširitvi iz leta 2007).

(15) Cilj sklepa o razširitvi iz leta 2007 je bila vključitev novo predloženih informacij in skrbna preiskava vseh morebitnih izkrivljanj konkurence, nastalih zaradi javnih ukrepov, ki so bili odobreni podjetju Deutsche Post.

(16) Nemčija je svoje pripombe predložila 14. decembra 2007, podjetje Deutsche Post pa je sklep o razširitvi iz leta 2007 izpodbijalo ([5]). Podjetji UPS in TNT sta svoje pripombe predložili 16. novembra 2007. Nemčija je 20. decembra 2007 zaprosila za podaljšanje roka, nato pa 12. marca 2008 predložila svoje ugotovitve glede pripomb podjetij TNT in UPS.

([3]) Sklep Komisije 2002/753/ES z dne 19. junija 2002 o ukrepih, ki jih Zvezna republika Nemčija izvaja za podjetje Deutsche Post AG (UL L 247, 14.9.2002, str. 27).

([4]) UL C 245, 19.10.2007, str. 21.

([5]) Sodba Splošnega sodišča z dne 8. decembra 2011, Deutsche Post proti Komisiji, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5 *Zahteva za informacije z dne 17. julija 2008*

(17) Komisija je Nemčiji 17. julija 2008 poslala zahtevo za informacije glede vseh ukrepov državne pomoči, ki se preiskujejo, vključno z vprašalnikom o prihodkih in stroških podjetja Deutsche Post v obdobju 1989–2007. Nemčija je 5. avgusta 2008 zaprosila za odprto podaljšanje roka, ker je morala ugotoviti dostopnost nekaterih podatkov, preden je lahko predložila odgovor.

(18) Komisija je 12. avgusta 2008 pojasnila, zakaj bi bilo treba preverjanje prihodkov in stroškov podjetja Deutsche Post izvesti za obdobje 1989–2007, in vztrajala, da je treba predložiti zahtevane informacije.

(19) Nemčija je v svojem sporočilu z dne 14. avgusta 2008 trdila, da ni razloga za preverjanje prihodkov in stroškov podjetja Deutsche Post za obdobje po letu 1994. Komisija si je 22. avgusta 2008 pridržala pravico do sprejetja odredbe o predložitvi podatkov v skladu s členom 10(3) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ([6]), če Nemčija ne bi predložila zahtevanih informacij.

(20) Nemčija je v podporo svojemu mnenju, da analiza računovodskih poročil po letu 1994 ni potrebna in da je ustrezno obdobje preiskave od leta 1990 do 1994, 2. oktobra 2008 predložila rezultate še enega strokovnega mnenja.

(21) Nemčija je 28. oktobra 2008 predložila informacije o državnem jamstvu in subvenciji za pokojnine.

1.1.6 *Odredba o predložitvi podatkov z dne 30. oktobra 2008*

(22) Komisija ni sprejela trditev Nemčije in je vztrajala, da je bila analiza do leta 2007 potrebna zaradi celovitega razumevanja konkurenčnih učinkov izvedenih ukrepov državne pomoči. Po dveh opomnikih glede predložitve podatkov z dne 12. in 22. avgusta 2008 je Komisija 30. oktobra 2008 sprejela odredbo o predložitvi podatkov, v kateri je Nemčiji odredila, da predloži vse potrebne računovodske podatke za celotno obdobje 1989–2007.

(23) Nemčija in podjetje Deutsche Post sta izpodbijala veljavnost odredbe o predložitvi podatkov ([7]).

(24) Zahtevane računovodske podatke za obdobje 1989–1994 je Nemčija predložila 27. novembra 2008. Nemčija je računovodske podatke, ki jih je predložila 27. novembra 2008, posodobila 5. in 16. decembra 2008.

1.1.7 *Predložitev računovodskih podatkov za obdobje 1989–2007*

(25) Po sestanku dne 6. februarja 2009 med pristojnim nemškim zunanjim ministrom, izvršnim direktorjem podjetja DPAG, in komisarjem, pristojnim za politiko konkurence, sta se Nemčija in podjetje Deutsche Post strinjala, da bosta predložila računovodske podatke za obdobje po letu 1994.

(26) Nemčija je 3. marca 2009 predložila prvi sklop računovodskih podatkov za celotno obdobje preiskave 1989–2007.

(27) Sestanki med podjetjem Deutsche Post in službami Komisije so potekali 3. marca 2009 v Bruslju ter 12. marca, 2. aprila, 28. maja, 23. junija in 18. septembra 2009 v Bonnu. Nemčija je dodatne informacije podjetja Deutsche Post predložila 26. marca, 7. maja in 22. junija 2009.

(28) Po teh sestankih in dveh seznamih vprašanj, ki so ju službe Komisije podjetju Deutsche Post predložile 4. junija in 30. julija 2009, je Nemčija 9. julija, 31. julija, 17. avgusta, 8. septembra, 10. septembra in 15. oktobra 2009 predložila posodobljene računovodske podatke in dodatna pojasnila.

([6]) Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

([7]) Sklep Splošnega sodišča z dne 14. julija 2010, Deutsche Post proti Komisiji, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31, Sklep Splošnega sodišča z dne 14. julija 2010, Deutsche Post proti Komisiji, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312, Sodba Sodišča z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija proti Komisiji, C-463/10 P in C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, Sklep predsednika Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 10. maja 2012, Nemčija proti Komisiji, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228, in Sodba Splošnega sodišča z dne 12. novembra 2013, Deutsche Post proti Komisiji, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

(29) Službe Komisije so 16. in 24. septembra 2009 predložile dodatna vprašanja, na katera je Nemčija odgovorila 14. oktobra 2009.

1.1.8 *Sklep o razširitvi iz leta 2011*

(30) Komisija je z dopisom z dne 10. maja 2011 ([8]) Nemčijo obvestila o odločitvi, da v skladu s členom 108(2) PDEU razširi področje uporabe postopka, ki se je prvotno začel leta 1999 in je bil razširjen leta 2007, da bi lahko izvedla poglobljeno preiskavo subvencije za pokojnine, ki jo podjetje Deutsche Post prejema od leta 1995 (v nadaljnjem besedilu: sklep o razširitvi iz leta 2011).

(31) Nemčija je 23. maja 2011 zaprosila za podaljšanje roka, nato pa 29. julija 2011 predložila svoje ugotovitve.

(32) Podjetje UPS je svoje pripombe predložilo 4. oktobra 2011. Nato sta svoje pripombe predložila še organizacija Free and Fair Post Initiative 5. oktobra 2011 in združenje Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste (v nadaljnjem besedilu: združenje BIEK) 7. oktobra 2011. Komisija je 13. oktobra 2011 pripombe zainteresiranih strani posredovala Nemčiji.

(33) Nemčija je svoje ugotovitve glede pripomb tretjih strani predložila 14. novembra 2011.

(34) Komisija je 18. novembra 2011 poslala še eno zahtevo za informacije v zvezi s podrobnostmi financiranja pokojnin v obdobju po letu 2007. Nemčija je odgovore predložila 2. in 19. januarja 2012. Komisija je 16. decembra 2011 Nemčiji predložila strokovno študijo svetovalnega podjetja Charles River Associates o opredelitvi referenčnega dobička ([9]), na katero je Nemčija predložila pripombe 16. januarja 2012.

1.1.9 *Sklep iz leta 2012*

(35) Komisija je 25. januarja 2012 sprejela Sklep 2012/636/EU ([10]) (v nadaljnjem besedilu: sklep iz leta 2012).

(36) Komisija je v zadevnem sklepu ugotovila, da subvencija za pokojnine pomeni nezakonito in nezdružljivo državno pomoč ter odredila vračilo pomoči za obdobje od 1. januarja 2003 do takrat, ko je primerjalna prednost prenehala. V zvezi s pomočjo za obdobje 1995–2002 je Komisija ugotovila, da ni mogoče količinsko opredeliti zneska nezdružljive pomoči. Komisija zato ni odredila vračila pomoči za to obdobje.

(37) Komisija je v zvezi z državnimi nadomestili ugotovila, da jih je Nemčija nezakonito odobrila v nasprotju s členom 108(3) PDEU, vendar so združljiva z notranjim trgom. Kar zadeva državno jamstvo, je Komisija ugotovila, da ta ukrep pomeni veljavno pomoč podjetju Deutsche Post v skladu s členoma 107(1) in 108(3) PDEU.

1.2 **Povzetek ustreznih sodnih postopkov**

1.2.1 *Razglasitev ničnosti sklepa iz leta 2002*

(38) Splošno sodišče je s sodbo iz leta 2008 ([11]) razglasilo ničnost sklepa iz leta 2002, ker Komisija ni izvedla celovite analize vseh prihodkov in stroškov univerzalnih storitev, da bi ugotovila, ali je podjetje Deutsche Post prejelo prenizko ali previsoko nadomestilo.

(39) Nemčija je zato podjetju Deutsche Post izterjano državno pomoč v višini 572 milijonov EUR vrnila skupaj s pripadajočimi obrestmi.

(40) Sodišče Evropske unije je 2. septembra 2010 zavrnilo pritožbo Komisije na sodbo Splošnega sodišča ([12]).

([8]) UL C 263, 7.9.2011, str. 4.

([9]) Charles River Associates, marec 2011, *Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services* (Ocena razumne stopnje dobička za zagotavljanje storitev dostave pisemskih pošiljk), ki jo je Belgija predložila v zadevi o državni pomoči SA.14588 – Državna pomoč za podjetje bpost.

([10]) Sklep Komisije 2012/636/EU z dne 25. januarja 2012 o ukrepu C 36/07 (ex NN 25/07), ki ga je Nemčija izvedla za podjetje Deutsche Post AG (UL L 289, 19.10.2012, str. 1).

([11]) Sodba Splošnega sodišča z dne 1. julija 2008, podjetje Deutsche Post proti Komisiji, T-266/02, ECLI:EU:T:2008:235.

([12]) Sodba Sodišča z dne 2. septembra 2010, Komisija proti Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2 *Razglasitev ničnosti sklepa o razširitvi iz leta 2007*

(41) Podjetje Deutsche Post je izpodbijalo veljavnost sklepa o razširitvi iz leta 2007 in trdilo, da je zaradi sklepa iz leta 2002 upravičeno pričakovalo, da Komisija ne bo ponovno začela preiskav.

(42) Splošno sodišče je 8. decembra 2011 ugovor zavrnilo kot nedopusten ([13]), ker se je sklep o razširitvi iz leta 2007 nanašal na iste ukrepe kot sklep o začetku postopka.

(43) Sodišče je 24. oktobra 2013 razveljavilo sodbo Splošnega sodišča iz leta 2011 o sklepu o razširitvi iz leta 2007 ([14]) in zadevo vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču.

(44) Splošno sodišče je 18. septembra 2015 razglasilo ničnost sklepa o razširitvi iz leta 2007 ([15]). Zoper sodbo ni bila vložena pritožba.

1.2.3 *Razglasitev delne ničnosti sklepa iz leta 2012*

(45) Splošno sodišče je 14. julija 2016 razglasilo ničnost členov 1 in 4 sklepa iz leta 2012 ([16]), ker je menilo, da Komisija ni dokazala obstoja prednosti, dodeljene podjetju Deutsche Post. Zoper sodbo ni bila vložena pritožba.

(46) Zoper preostali del sklepa iz leta 2012 ni bila vložena pritožba.

1.2.4 *Razglasitev ničnosti sklepa o razširitvi iz leta 2011*

(47) Splošno sodišče je 10. aprila 2019 razglasilo ničnost sklepa o razširitvi iz leta 2011 ([17]), ker je menilo, da Komisija ni zadostno utemeljila začetka formalnega postopka (kršitev člena 296 PDEU) v zvezi z obstojem prednosti. Zoper sodbo ni bila vložena pritožba.

1.3 **Pripombe, prejete po razglasitvi ničnosti sklepa iz leta 2012 in sklepa o razširitvi iz leta 2011**

(48) Komisija je po razglasitvi ničnosti sklepa iz leta 2012 in sklepa o razširitvi iz leta 2011 prejela dodatne pripombe od podjetja UPS v dopisih z dne 24. maja 2019 in 17. julija 2019 ter združenja BIEK v dopisu z dne 31. maja 2019. Podjetje UPS in združenje BIEK sta v svojih dopisih poudarili, da imata nadaljnje pomisleke glede subvencije za pokojnine, in Komisijo pozvali, naj nadaljuje in zaključi preiskavo. Podjetje UPS je 28. novembra 2019 predložilo dodatne pripombe.

2. **Opis preiskovanega ukrepa**

2.1 **Področje uporabe tega sklepa**

(49) Komisija meni, da je treba glede na številne sklepe, ki jih je sprejela, in zaradi razglasitve ničnosti nekaterih sklepov pojasniti področje uporabe tega sklepa.

(50) Komisija opozarja, da je v sklepu iz leta 2012 ugotovila naslednje:

(a) Nemčija je državna nadomestila odobrila nezakonito v nasprotju s členom 108(3) PDEU, vendar so združljiva z notranjim trgom;

(b) ukrep v zvezi z državnim jamstvom pomeni veljavno pomoč podjetju Deutsche Post v skladu s členoma 107(1) in 108(3) PDEU.

(51) Te ugotovitve v sklepu iz leta 2012 niso bile predmet pritožbe, zato navedeni sklep v tem delu ostaja v veljavi.

([13]) Sodba Splošnega sodišča z dne 8. decembra 2011, Deutsche Post proti Komisiji, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.
([14]) Sodba Sodišča z dne 24. oktobra 2013, Deutsche Post proti Komisiji, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.
([15]) Sodba Splošnega sodišča z dne 18. septembra 2015, podjetje Deutsche Post proti Komisiji, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.
([16]) Sodba Splošnega sodišča z dne 14. julija 2016, Nemčija proti Komisiji, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([17]) Sodba Splošnega sodišča z dne 10. aprila 2019, podjetje Deutsche Post proti Komisiji, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

(52) Poleg tega Komisija ugotavlja, da sta sodišči razglasili ničnost sklepa o razširitvi iz leta 2007 in sklepa o razširitvi iz leta 2011.

(53) Zato preiskava zadeva le plačila, opisana v sklepu o začetku postopka.

(54) V sklepu o začetku postopka je navedeno zlasti naslednje:

(a) plačila podjetja Deutsche Post v pokojninski sklad (ustanovljen v okviru privatizacije podjetja Deutsche Post) v višini 4 milijarde DEM (približno 2,05 milijarde EUR) na leto med letoma 1995 in 1999;

(b) primanjkljaj v višini 8,2 milijarde DEM (približno 4,19 milijarde EUR), ki je nastal v pokojninskem skladu zaradi predčasne upokojitve znatnega števila zaposlenih v podjetju Deutsche Post do leta 1999, in

(c) dejstvo, da je Nemčija v skladu z izjavo nemškega ministra za finance z dne 18. januarja 1999 pokrila ta primanjkljaj.

(55) Ta sklep torej obravnava subvencijo za pokojnine, kot je opisana zgoraj.

2.2 **Subvencija za pokojnine za obdobje 1995–1999**

(56) S subvencijo za pokojnine, ki temelji na kadrovskih predpisih, ki urejajo položaj zaposlenih v nekdanji nemški zvezni poštni službi (*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*) ([18]) (v nadaljnjem besedilu: zakon PostPersRG), se od leta 1995 financira velik delež pokojnin za upokojene javne uslužbence podjetja Deutsche Post. Da bi v celoti razumeli učinke subvencije za pokojnine v oceni iz oddelka 5, so v naslednjih oddelkih podrobneje opisani socialni prejemki in prispevki za socialno varnost javnih uslužbencev v primerjavi z obveznimi shemami socialnega zavarovanja za uslužbence, zaposlene na podlagi pogodb zasebnega prava (v nadaljnjem besedilu: zasebni uslužbenci).

2.2.1 *Socialni prejemki za javne uslužbence*

(57) Javni uslužbenci so upravičeni do starostne pokojnine, zdravstvenega varstva in dolgotrajne oskrbe. Prejemki javnih uslužbencev podjetja Deutsche Post so enaki kot prejemki vseh drugih javnih uslužbencev.

(a) Višina pokojnine je v skladu s členom 14 zakona o pokojninah v javni upravi (*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern* (*Beamtenversorgungsgesetz – BeamtVG*) z dne 24. avgusta 1976 ([19]) določena vnaprej kot določen odstotek zadnje plače javnega uslužbenca.

(b) Javni uslužbenci so upravičeni do povračila v višini 50 % do 70 % stroškov za zdravstveno varstvo in dolgotrajno oskrbo, preostale stroške pa morajo plačati sami. Dejanska razčlenitev stroškov za zdravstveno varstvo in dolgotrajno oskrbo je odvisna od več meril, npr. števila otrok. Javni uslužbenci se lahko odločijo, da sklenejo prostovoljno dopolnilno zavarovanje ali pa svoj delež stroškov za zdravstveno varstvo in dolgotrajno oskrbo plačajo sami.

2.2.2 *Financiranje socialnih prejemkov javnih uslužbencev podjetja POSTDIENST v obdobju 1989–1994*

(58) Po prvi reformi poštnega sektorja leta 1989 so morali podjetje POSTDIENST, družba TELEKOM in banka POSTBANK v skladu s členom 54(2) zakona o pravni strukturi nemške zvezne poštne službe (*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost* (*Postverfassungsgesetz – PostVerfG*) ([20]) v celoti financirati izplačila pokojnin in stroške za zdravstveno varstvo upokojenih javnih uslužbencev, ki so bili na podlagi nekdanjih dejavnosti premeščeni v ustrezno podjetje.

(59) V skladu s to določbo lahko država, tudi če je terjatev javnega uslužbenca še naprej do države, od podjetja POSTDIENST, družbe TELEKOM oziroma banke POSTBANK terja celoten znesek.

([18]) Člen 4 zakona o reformi poštnih storitev in telekomunikacij (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation* (*Postneuordnungsgesetz – PTNeuOG*), 14. september 1994, Zvezni uradni list (*Bundesgesetzblatt*) (v nadaljnjem besedilu: BGBl.), 1994, Del I, št. 61, str. 2325.

([19]) BGBl. 1976, Del I, št. 111, str. 2485.

([20]) Člen 1 zakona o prestrukturiranju poštnih in telekomunikacijskih storitev ter nemške zvezne poštne službe (*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz – PostStruktG*) z dne 8. junija 1989, BGBl. 1989, Del I, št. 25, str. 1026.

2.2.3 *Financiranje socialnih prejemkov javnih uslužbencev podjetja DPAG od leta 1995*

(60) Z drugo reformo poštnih storitev in telekomunikacij iz leta 1994 (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*) so bili javni uslužbenci, ki so delali za podjetje POSTDIENST, v skladu s členom 2(1) zakona PostPersRG premeščeni v podjetje DPAG. V skladu s členom 2(3) zakona PostPersRG so javni uslužbenci ohranili svoj obstoječi pravni status. V skladu s členom 1(1) zakona PostPersRG je podjetje DPAG od zvezne države prevzelo vse pravice in obveznosti delodajalca ter v skladu s členom 2(3) zakona PostPersRG vse zahtevke javnih uslužbencev v zvezi s premoženjskimi pravicami.

(61) V skladu s členom 15 zakona PostPersRG je izplačila pokojnin in stroškov zdravstvenega varstva upokojenih javnih uslužbencev prevzel novoustanovljeni pokojninski sklad za javne uslužbence podjetja Deutsche Post. Pokojninski skladi za podjetje Deutsche Post, družbo TELEKOM in banko POSTBANK so se 1. julija 2001 združili v pokojninski sklad za javne poštne uslužbence (*Postbeamtenversorgungskasse*) (v nadaljnjem besedilu: pokojninski sklad).

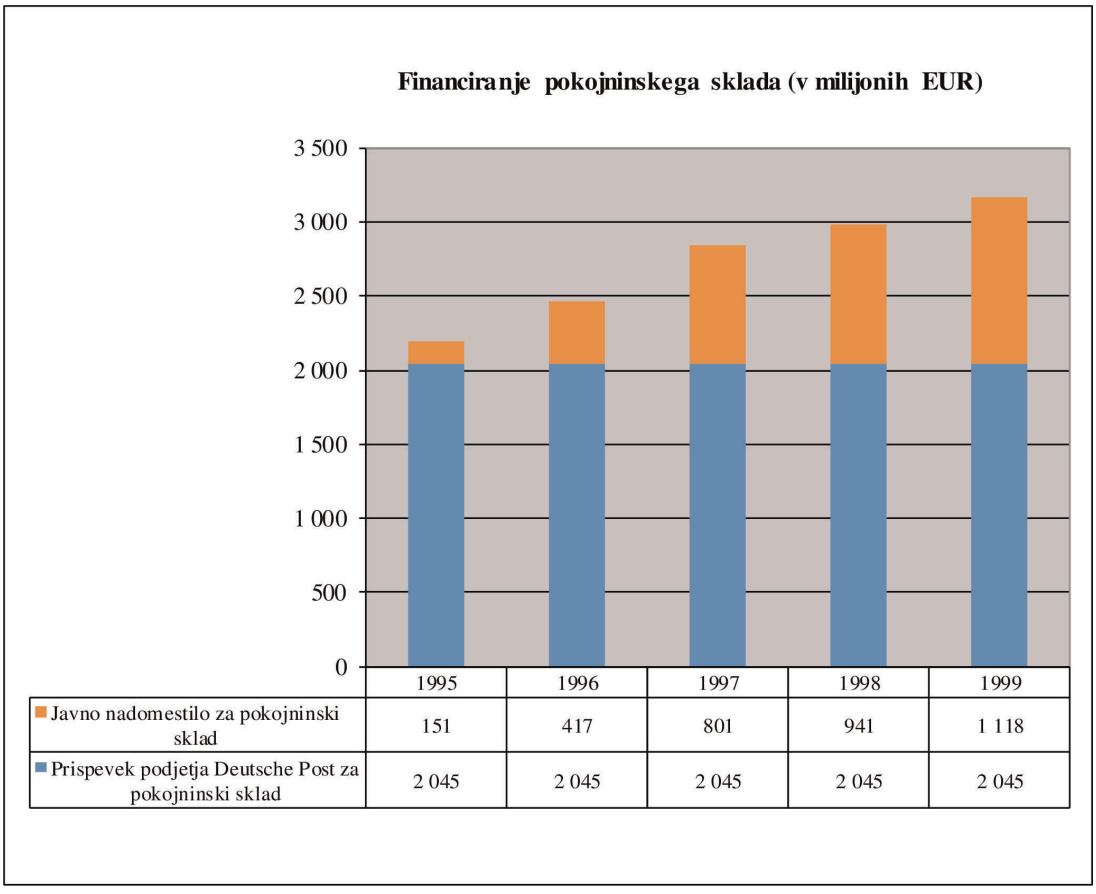
(62) V skladu s členom 16(1) zakona PostPersRG je moralo podjetje Deutsche Post v pokojninski sklad plačevati letne prispevke v višini 2,045 milijarde EUR za obdobje 1995–1999, kar je skupaj znašalo 10,225 milijarde EUR.

(63) Preostali primanjkljaj (tj. razlika med pokojninami za upokojene javne uslužbence in prispevkom, ki ga podjetje Deutsche Post vplačuje v pokojninski sklad) se je v skladu s členom 16(2) zakona PostPersRG financiral s subvencijo za pokojnine. Subvencija za pokojnine se je povečala s 151 milijonov EUR v letu 1995 na 1,118 milijarde EUR v letu 1999.

(64) Grafa na slikah 1 in 2 spodaj prikazujeta ustrezne prispevke podjetja Deutsche Post in Nemčije (v absolutnem znesku in odstotkih) za pokojninski sklad.

Slika 1

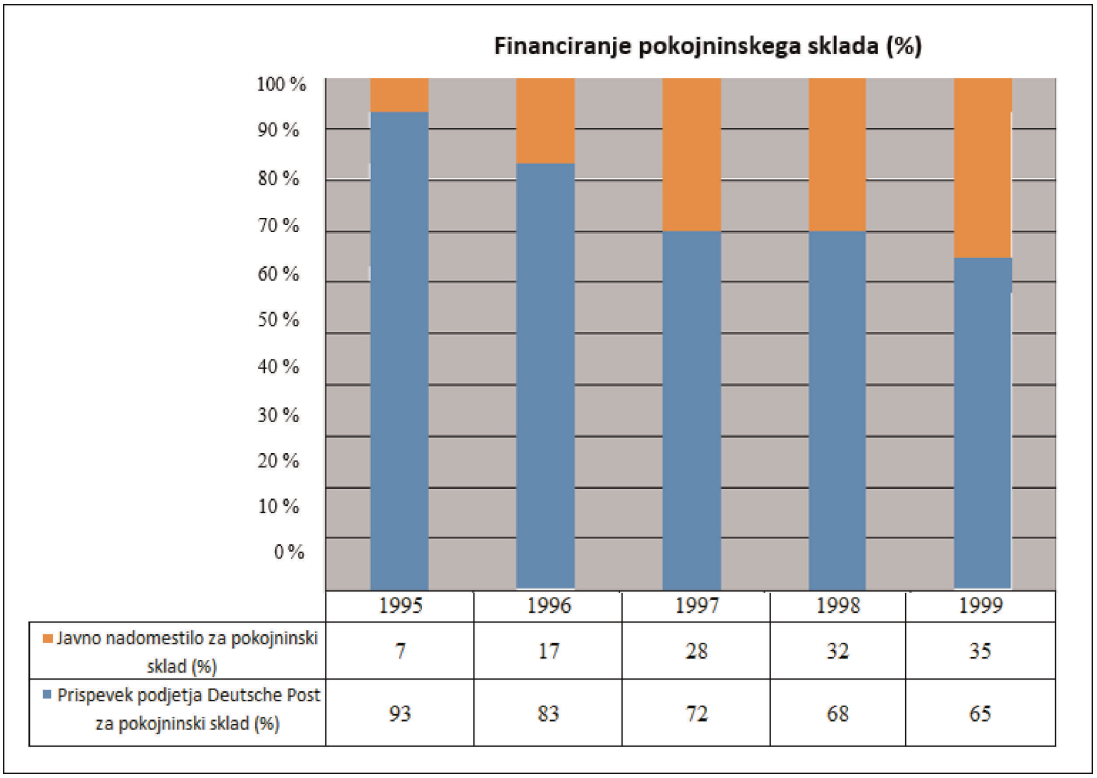
Financiranje pokojninskega sklada (v milijonih EUR)

	1995	1996	1997	1998	1999
Javno nadomestilo za pokojninski sklad	151	417	801	941	1 118
Prispevek podjetja Deutsche Post za pokojninski sklad	2 045	2 045	2 045	2 045	2 045

Slika 2

Prispevki za pokojninski sklad (%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Javno nadomestilo za pokojninski sklad (%)	7	17	28	32	35
Prispevek podjetja Deutsche Post za pokojninski sklad (%)	93	83	72	68	65

2.2.4 *Obvezne sheme socialnega zavarovanja in dodatno pokojninsko zavarovanje za zasebne uslužbence podjetja Deutsche Post*

(65) Zasebni uslužbenci morajo biti člani štirih obveznih shem socialnega zavarovanja: pokojninskega zavarovanja, zavarovanja za primer brezposelnosti, zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za dolgotrajno oskrbo ([21]). V primerjavi s shemo za javne uslužbence zagotavljajo obvezne sheme socialnega zavarovanja drugačno kritje za sheme pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja ter zavarovanja za dolgotrajno oskrbo:

(a) višina pokojnine ni določena kot odstotek zadnje mesečne plače, ampak povprečne plače v celotni življenjski dobi,

(b) stroški zdravstvenega varstva in dolgotrajne oskrbe so kriti v celoti.

(66) Pomembne razlike so tudi pri financiranju socialnih prejemkov v primerjavi s socialnimi prejemki javnih uslužbencev:

(a) obvezne sheme socialnega zavarovanja so financirane iz skupnih prispevkov delodajalca in uslužbenca v celotnem delovnem življenju uslužbenca (v nadaljnjem besedilu: obvezni prispevki za socialno varnost);

(b) celoten prispevek za socialno varnost je uradno razdeljen na delež, ki ga plača delodajalec, in delež, ki ga plača uslužbenec, oba pa obsegata približno polovico celotnega obveznega prispevka za socialno varnost;

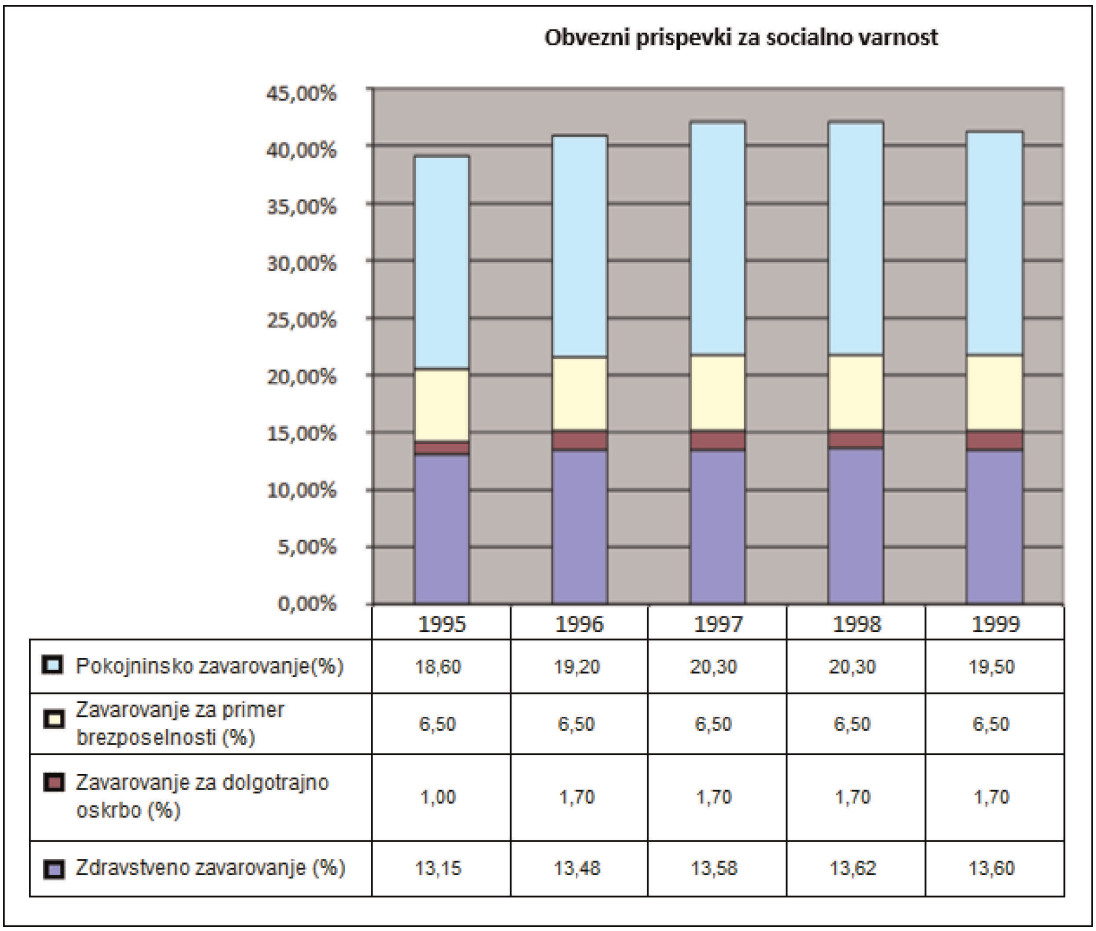
(c) delodajalec je formalno obvezan, da vplača celoten obvezni prispevek za socialno varnost v sheme socialnega zavarovanja.

(67) Slika 3 spodaj prikazuje obvezne prispevke za socialno varnost za zasebne uslužbence za obdobje 1995–1999.

([21]) Šesti del zakonika o socialni varnosti (*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch* (*SGB VI*)) ureja pokojninsko zavarovanje; tretji del *Sozialgesetzbuch* (*SGB III*) ureja zavarovanje za primer brezposelnosti; peti del *Sozialgesetzbuch* (*SGB V*) ureja zdravstveno zavarovanje; zakon o dolgotrajni oskrbi (*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit* (*Pflege-Versicherungsgesetz – PflegeVG*)) z dne 26. maja 1994 (BGBl. 1994, Del I, št. 30, str. 1014) in enajsti del *Sozialgesetzbuch* (*SGB XI*) urejata zavarovanje za dolgotrajno oskrbo.

Slika 3

Obvezni prispevki za socialno varnost (v odstotkih bruto plače zasebnih uslužbencev)

	1995	1996	1997	1998	1999
Pokojninsko zavarovanje(%)	18,60	19,20	20,30	20,30	19,50
Zavarovanje za primer brezposelnosti (%)	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Zavarovanje za dolgotrajno oskrbo (%)	1,00	1,70	1,70	1,70	1,70
Zdravstveno zavarovanje (%)	13,15	13,48	13,58	13,62	13,60

(68) Iz slike 3 je razvidno, da so obvezni prispevki za socialno varnost znašali približno 39 % do 42 % bruto plače (bruto plača = neto plača + delež, ki ga plača uslužbenec). Glede na to, da delež, ki ga plača delodajalec, in delež, ki ga plača uslužbenec, pokrivata približno polovico celotnih obveznih prispevkov za socialno varnost, njuni obvezni prispevki za socialno varnost znašajo približno 19 % do 21 % bruto plače.

(69) Zasebni uslužbenci podjetja Deutsche Post so imeli koristi ne le od obveznih shem socialnega zavarovanja, temveč tudi od dodatnega pokojninskega zavarovanja. Zasebni uslužbenci, ki so bili zaposleni pred letom 1997, so lahko sklenili dodatno pokojninsko zavarovanje, ki jim je omogočilo prejemanje pokojnin, podobnih pokojninam javnih uslužbencev. Dodatno pokojninsko zavarovanje je krilo razliko med obvezno pokojnino socialnega zavarovanja zasebnih uslužbencev, ki je enaka določenemu odstotku povprečne plače v celotni življenjski dobi, in pokojnino javnega uslužbenca, ki je enaka določenemu odstotku zadnje plače. Podrobna pravila so določena v Statutu o dopolnilni pokojninski agenciji nemške zvezne poštne službe (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*).

3. RAZLOGI ZA ZACETEK POSTOPKA

(70) Komisija je v sklepu o začetku postopka navedla, da bi dejstvo, da je država pokrila primanjkljaj, ki je nastal do leta 1999 v zvezi s predčasno upokojitvijo velikega števila javnih uslužbencev podjetja Deutsche Post v obdobju 1995–1999, lahko pomenilo prednost za podjetje Deutsche Post.

(71) Zato je Komisija menila, da s predhodno preiskavo ukrepa ni bilo mogoče potrditi sklepa, da ukrep ni državna pomoč.

(72) Poleg tega je Komisija v sklepu o začetku postopka ugotovila, da so se na podlagi predhodne preiskave pojavili dvomi glede združljivosti ukrepa z notranjim trgom.

4. USTREZNE PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

(73) Zainteresirane strani so predložile pripombe na sklep o začetku postopka, sklep o razširitvi iz leta 2007 (zdaj razglašen za ničnega) in sklep o razširitvi iz leta 2011 (zdaj razglašen za ničnega).

(74) V tem oddelku so povzete pripombe, ki se štejejo za pomembne za oceno zadevnega ukrepa (tj. subvencija za pokojnine za obdobje 1995–1999), niso pa upoštevane vse pripombe, prejete v preteklih preiskavah drugih ukrepov in/ali subvencije za pokojnine za obdobje po letu 1999.

4.1 Pripombe tretjih strani

(75) Po navedbah britanskega poštnega urada (British Post Office) prevzem pokojninskih obveznosti, ki jih je podjetje DPAG imelo zaradi predčasne upokojitve 25 % njegovega osebja, pomeni državno pomoč. Britanski poštni urad meni, da bi se moral pokojninski primanjkljaj financirati s prodajo poslovnih sredstev.

(76) Po mnenju podjetja UPS je bila podjetju Deutsche Post dodeljena prednost, saj je bilo delno oproščeno plačilne obveznosti, ki jo je imelo pred letom 1995. Ker morajo običajni operaterji sami kriti svoje stroške pokojnin, je bilo podjetje Deutsche Post v boljšem položaju kot njegovi konkurenti.

(77) Podjetje UPS v dopisu z dne 28. novembra 2019 (po sodbi Splošnega sodišča iz leta 2019 o razglasitvi ničnosti sklepa o razširitvi iz leta 2011) trdi, da bi morala Komisija nadaljevati preiskavo subvencije za pokojnine in, natančneje, oceniti subvencijo za pokojnine z uporabo sodne prakse v zadevi Orange ([22]) (namesto sodne prakse v zadevi Combus ([23])). Poleg tega podjetje UPS meni, da bi morala Komisija tudi na podlagi sodne prakse v zadevi Combus sklepati, da je subvencija za pokojnine pomenila nezdružljivo pomoč.

4.2 Pripombe Nemčije

(78) Po mnenju nemških organov je bil državni prispevek za pokojninski sklad omejen na tisto, kar je bilo potrebno za izravnavo objektivno slabšega položaja, v katerem se je podjetje DPAG znašlo zaradi ukrepa države.

([22]) Sodba Sodišča z dne 26. oktobra 2016, Orange proti Komisiji, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.
([23]) Sodba Splošnega sodišča z dne 16. marca 2004, Danske Busvognmænd proti Komisiji, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

(79) Po mnenju nemških organov je financiranje predčasne upokojitve javnih uslužbencev, zaposlenih pred privatizacijo podjetja DPAG, ostalo osnovna obveznost države do njenih javnih uslužbencev. Zaradi soodgovornosti podjetja DPAG za financiranje pokojninskega sklada so torej nastali izredni posebni stroški. S prispevkom države k pokojninskim obveznostim se je lahko le delno izravnal objektivno slabši položaj, v katerem se je podjetje DPAG znašlo zaradi ukrepa države. Zato Nemčija meni, da prispevek države v pokojninski sklad podjetju DPAG ne zagotavlja nobene prednosti in ne povzroča izkrivljanja konkurence ali trgovine.

(80) Glede na sodbo v zadevi Combus ([24]) Nemčija meni, da med privatizacijo ponudnikov univerzalnih storitev, ki so bili nekdaj v državni lasti, državno plačilo stroškov pokojnin, ki presega stroške, ki jih običajno prevzamejo zasebni konkurenti, ne pomeni pomoči. Nemčija meni, da je treba za oceno obstoja pomoči opraviti primerjavo med socialnimi prejemki javnih uslužbencev podjetja Deutsche Post in socialnimi prejemki konkurentov.

5. **OCENA POMOCI SUBVENCIJE ZA POKOJNINE**

(81) V skladu s členom 107(1)PDEU „je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.

(82) Ukrep se šteje za državno pomoč, če so izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji: a) ukrep odobri država članica iz državnih sredstev, b) daje selektivno gospodarsko prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, c) prednost izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in d) ukrep vpliva na trgovino med državami članicami.

(83) Ker subvencija za pokojnine temelji na členu 16 zakona PostPersG in je financirana iz javnega proračuna, jo je mogoče pripisati državi, odobrena pa je iz državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU. Poleg tega je ukrep selektiven, saj je bil uveden, da bi podjetje Deutsche Post delno razbremenil pri plačevanju stroškov pokojnin javnih uslužbencev, zaradi česar koristi podjetju Deutsche Post.

5.1 **Obstoj finančne prednosti**

5.1.1 *Veljavna metodologija za ocenjevanje obstoja prednosti*

(84) Nemčija na podlagi sodbe v zadevi Combus trdi, da subvencija za pokojnine ni pomenila finančne prednosti s tem, ko je bilo podjetje Deutsche Post razbremenjeno dodatnih stroškov za pokojnine.

(85) Komisija je v sklepu iz leta 2012 zavrnila trditve Nemčije, da bi bilo treba obstoj prednosti določiti na podlagi sodne prakse v zadevi Combus.

(86) Vendar Komisija meni, da je po razglasitvi ničnosti sklepa iz leta 2012 in sklepa o razširitvi iz leta 2011ob upoštevanju sodb Splošnega sodišča v zadevah T-143/12 ([25]) in T-388/11 ([26]) zavezana, da v skladu s členom 266 PDEU za subvencijo za pokojnine uporabi sodno prakso v zadevi Combus. Člen 266 PDEU določa, da mora „[i]nstitucija […], katere akt je bil razglašen za ničnega ali ki je z opustitvijo ukrepanja kršila Pogodbi, […] sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča Evropske unije“.

(87) Splošno sodišče je v sodbi z dne 14. julija 2016 navedlo, da „zgolj preprosta trditev, da so stroški za pokojnine del stroškov, ki običajno bremenijo proračun podjetja, ni zadoščala za to, da se v obravnavani zadevi dokaže obstoj dejanske gospodarske prednosti družbe Deutsche Post. Komisija, ki je nosila dokazno breme glede obstoja navedene prednosti, tega ni dokazala, in je zato nepravilno uporabilo pravo“ ([27]).

([24]) Sodba Splošnega sodišča z dne 16. marca 2004, Danske Busvognmænd proti Komisiji, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, točka 57.
([25]) Sodba Splošnega sodišča z dne 14. julija 2016, Nemčija proti Komisiji, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([26]) Sodba Splošnega sodišča z dne 10. aprila 2019, podjetje Deutsche Post proti Komisiji, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.
([27]) Sodba Splošnega sodišča z dne 14. julija 2016, Nemčija proti Komisiji, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, točka 154.

(88) Na podlagi tega bo Komisija ocenila obstoj prednosti za podjetje Deutsche Post z uporabo sodne prakse v zadevi Combus. Komisija zlasti meni, da mora v nasprotju z mnenjem podjetja UPS za oceno subvencije za pokojnine namesto sodne prakse v zadevi Orange ([28]) uporabiti sodno prakso v zadevi Combus. Po mnenju Komisije dejstvo, da je Sodišče v tej sodbi morda opustilo svoj pravni pristop, uporabljen v zadevi Combus, in da se zato sodna praksa Combus ne more več uporabljati za podobne ukrepe v drugih primerih, ne vzbuja dvoma v obveznost Komisije, da v skladu s prvim odstavkom člena 266 PDEU uporabi metodologijo v zadevi Combus za presojo subvencije za pokojnine v tem primeru (glej uvodno izjavo 86).

5.1.2 *Obstoj prednosti v tej zadevi*

(89) Glede na uporabo sodne prakse v zadevi Combus bo Komisija v obravnavani zadevi ocenila, ali je Nemčija s prevzemom odgovornosti za razliko med pavšalnim zneskom, določenim med letoma 1995 in 1999, ter skupnim zneskom stroškov pokojnin nekdanjih javnih uslužbencev podjetja Deutsche Post temu podjetju zagotovila gospodarsko prednost v primerjavi z njegovimi konkurenti.

(90) Da bi Komisija ugotovila obstoj prednosti, bo izvedla to analizo v naslednjih treh korakih:

(a) prvič, Komisija bo določila višino prispevkov za socialno varnost na podlagi plač drugih podjetij v poštnem sektorju/sektorju dostave paketov;

(b) nato bo določila višino prispevkov za socialno varnost na podlagi plač, ki jih podjetje Deutsche Post plačuje za svoje javne uslužbence;

(c) na koncu bo Komisija primerjala obe višini prispevkov.

5.1.2.1 Višina prispevkov za socialno varnost drugih podjetij v poštnem sektorju/sektorju dostave paketov

5.1.2.1.1 Izračun referenčne stopnje

(91) Zasebni konkurenti morajo iz svojih prihodkov plačati delež prispevkov za socialno varnost, ki ga plača delodajalec, in delež prispevkov za socialno varnost, ki ga plača uslužbenec. Kot je prikazano na sliki 3, so skupni obvezni prispevki za socialno varnost za obdobje 1995–1999 znašali približno 39 % do 42 % bruto plače. Deleža prispevkov za socialno varnost, ki sta jih morala plačevati delodajalec in uslužbenec, sta oba znašala od približno 19 % do 21 % bruto plače (glej uvodno izjavo 68).

(92) V nasprotju z zasebnimi uslužbenci javni uslužbenci ne plačujejo deleža prispevkov za socialno varnost v zvezi z zdravstvenim varstvom in dolgotrajno oskrbo, morajo pa kriti 30 % do 50 % svojih stroškov zdravstvenega varstva in stroškov dolgotrajne oskrbe (zlasti s sklenitvijo dodatnega zasebnega zavarovanja). Vendar je mogoče domnevati, da ima prispevek javnih uslužbencev v višini 30 % do 50 % k stroškom za zdravstveno varstvo in dolgotrajno oskrbo precej podoben gospodarski učinek kot prispevek zasebnih uslužbencev v obvezne sheme zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za dolgotrajno oskrbo ([29]).

(93) Poleg tega javni uslužbenci ne plačujejo prispevkov za pokojninsko zavarovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti. Prispevek podjetja Deutsche Post bi moral torej presegati delež, ki ga mora plačati zasebni delodajalec, ter vključevati celotne stroške za pokojnine in zavarovanje za primer brezposelnosti ter preostanek stroškov za zdravstveno varstvo in dolgotrajno oskrbo javnih uslužbencev.

(94) Referenčna stopnja za prispevke podjetja Deutsche Post za socialno varnost (v nadaljnjem besedilu: referenčna stopnja) mora zato vključevati celotni prispevek (celotni prispevek = delež, ki ga plača delodajalec + delež, ki ga plača uslužbenec) za shemo pokojninskega zavarovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti ter delež, ki ga delodajalec vplača v shemo zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za dolgotrajno oskrbo.

(95) Kot je prikazano v preglednici 1, je bila v obdobju 1995–1999 referenčna stopnja med 32 % in 34,5 % bruto plače zasebnih uslužbencev.

([28]) Sodba Sodišča z dne 26. oktobra 2016, Orange proti Komisiji, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([29]) Glede na to, da delež, ki ga plačajo uslužbenci, v obveznih shemah zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za dolgotrajno oskrbo za zasebne uslužbence ustreza približno polovici celotne prispevne stopnje (glej uvodno izjavo 68), je mogoče domnevati, da so stroški, ki jih imajo javni uslužbenci v zvezi z dodatnim zasebnim zavarovanjem, ki krije 30 % do 50 %, večinoma enakovredni prispevkom zasebnih uslužbencev.

Preglednica 1

Referenčna stopnja za prispevke podjetja Deutsche Post za socialno varnost

(%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Delež, ki ga plača delodajalec	**19,49**	**20,01**	**21,07**	**21,07**	**20,77**
Zdravstveno zavarovanje	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Zavarovanje za dolgotrajno oskrbo	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Zavarovanje za primer brezposelnosti	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Pokojninsko zavarovanje	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Delež, ki ga plača uslužbenec	**12,55**	**12,85**	**13,40**	**13,40**	**13,10**
Zavarovanje za primer brezposelnosti	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Pokojninsko zavarovanje	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Referenčna stopnja podjetja Deutsche Post	**32,04**	**32,86**	**34,47**	**34,47**	**33,87**

5.1.2.1.2. Izračun bruto plačne osnove

(96) Ker bi bilo treba višino prispevkov za socialno varnost, ki jih podjetje Deutsche Post plačuje za svoje javne uslužbence, izenačiti z višino obveznih prispevkov za socialno varnost, je treba za podjetje Deutsche Post uporabiti enako stopnjo, to stopnjo pa izračunati glede na enakovredno bruto plačno osnovo.

(97) Zato je treba določiti bruto plačo za javne uslužbence (v nadaljnjem besedilu: bruto plača javnih uslužbencev) s plačno osnovo, ki je enaka bruto plači zasebnih uslužbencev.

(98) Predpostavlja se, da so prispevki javnih uslužbencev k stroškom zdravstvenega varstva in dolgotrajne oskrbe enaki prispevkom zasebnih uslužbencev v obveznih shemah zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za dolgotrajno oskrbo (glej uvodno izjavo 92). Zato v zvezi s tem ni potrebna prilagoditev plačne osnove. Ker pa javni uslužbenci ne plačujejo prispevkov za pokojninsko zavarovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti (glej uvodno izjavo 93), je treba dejansko plačo (tj. dejanske stroške plače) povečati z uporabo faktorja, pri katerem se upošteva delež zasebnih uslužbencev v prispevkih za obvezno pokojninsko zavarovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti.

(99) Z naslednjo formulo se dejanska plača pretvori v bruto plačo, ki je enaka bruto plači zasebnega uslužbenca:

$$bruto\ plača\ javnih\ uslužbencev = dejanska\ plača * \frac{100}{100 - \left(\begin{matrix} delež\ zasebnih\ uslužbencev\ pri\ pokojninskem \\ zavarovanju\ in\ zavarovanju\ za\ primer\ brezposelnosti \end{matrix}\right)}$$

(100) Naslednja formula, ki se uporablja za leto 1997, bi na primer privedla do naslednjega rezultata:

$$bruto\ plača\ javnih\ uslužbencev = dejanska\ plača * \frac{100}{(100-(3{,}25+10{,}15))} = dejanske\ plače * 1{,}15$$

(101) Ob upoštevanju, na primer, prispevkov za leto 1997 je bruto plača javnih uslužbencev 15 % višja od dejanske plače javnih uslužbencev.

5.1.2.2 Prispevki za socialno varnost na podlagi bruto plač, ki jih podjetje Deutsche Post plačuje za svoje javne uslužbence

5.1.2.2.1 Prednost na podlagi primerjave z referenčno stopnjo

(102) V skladu s členom 16(1) zakona PostPersRG je moralo podjetje Deutsche Post v pokojninski sklad plačevati letne prispevke v višini 2,045 milijarde EUR za obdobje 1995–1999, kar je skupaj znašalo 10,225 milijarde EUR.

(103) Na tej podlagi in ob upoštevanju zgoraj navedenega je mogoče izračunati prispevke za socialno varnost na podlagi bruto plač, ki jih je krilo podjetje Deutsche Post, za obdobje 1995–1999, in jih primerjati z referenčno stopnjo, določeno v uvodni izjavi 97.

Preglednica 2

Prispevki za socialno varnost na podlagi bruto plač, ki jih je plačevalo podjetje Deutsche Post, in referenčna stopnja

	1995	1996	1997	1998	1999
Prispevek podjetja Deutsche Post v pokojninski sklad (v milijardah EUR)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
Neto plače javnih uslužbencev (v milijardah EUR)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
Bruto plače javnih uslužbencev (v milijardah EUR)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
Prispevek podjetja Deutsche Post v % bruto plač	**50**	**59**	**66**	**69**	**78**
Referenčna stopnja (%)	**31,93**	**33,29**	**34,44**	**34,46**	**33,85**

(104) Na podlagi tega izračuna se zdi, da podjetje Deutsche Post ni imelo koristi od prednosti, ker je plačalo več kot izračunano referenčno stopnjo.

5.1.2.2.2 Prednost na podlagi primerjave z referenčno stopnjo ob upoštevanju potencialnega učinka regulacije cen

(105) Opozoriti je treba, da je Komisija v uvodnih izjavah od 332 do 338 sklepa iz leta 2012 navedla, da je regulacija cen podjetja Deutsche Post pomemben dejavnik za izračun prispevkov za socialno varnost na podlagi bruto plač, ki jih je dejansko plačevalo podjetje Deutsche Post, in oceno sorazmernosti subvencije za pokojnine.

(106) To je bilo upravičeno na podlagi tega, da člen 20(1) in (2) zakona o poštnih storitvah (Postgesetz) z dne 22. decembra 1997 ([30]) (v nadaljnjem besedilu: zakon PostG) podjetju Deutsche Post omogoča, da od poštnega regulatorja, ko ta določa dovoljeno raven prihodkov od izključne pravice in reguliranih storitev, zahteva, naj v stroške, ki jih morajo stranke povrniti, vključi „dodatno obremenitev zaradi stroškov za socialno varnost“ in stroške za učinkovito zagotavljanje univerzalne storitve.

(107) Poštni regulator je ta pristop prvič uporabil v sklepu o najvišjih cenah iz leta 2002 (ki se uporablja od 1. januarja 2003), dodatno obremenitev zaradi stroškov za socialno varnost pa je odobril tudi v sklepih o najvišjih cenah iz let 2007 in 2011. Komisija je menila, da je podjetje Deutsche Post z ekonomskega vidika dejansko plačevalo nižje prispevke za socialne stroške od svojega prispevka za pokojninski sklad. Na podlagi tega je lahko Komisija v sklepu iz leta 2012 določila in količinsko opredelila znesek nezdružljive pomoči, ki ga je treba vrniti, za obdobje od 1. januarja 2003 do takrat, ko je primerjalna prednost prenehala.

([30]) BGBl. 1997, Del I, št. 88, str. 3294.

(108) V zvezi s tem sklepom in oceno subvencije za pokojnine za obdobje 1995–1999 bi lahko obravnavali vprašanje, ali bi bilo treba pri presoji obstoja prednosti v skladu z metodologijo Combus pri določanju morebitne prednosti, ki jo je izvajalec pridobil s subvencijo za pokojnine, upoštevati morebitni učinek regulacije cen podjetja Deutsche Post.

(109) Komisija meni, da morebitni učinek regulacije cen nikakor ni pomemben za časovni obseg ukrepa, ki se ocenjuje v tem sklepu, tj. za obdobje 1995–1999.

(110) Kot je Komisija ugotovila v sklepu iz leta 2012, je bil prvi sklep poštnega regulatorja o najvišjih cenah, v katerem se upošteva dodatna obremenitev zaradi stroškov za socialno varnost, kot je določeno v zakonu PostG, sprejet šele leta 2002 za obdobje 2003–2007 ([31]). Nasprotno pa je Komisija v zvezi z obdobjem pred letom 2003 menila, da iz pravne podlage za regulirane cene, veljavne v obdobju 1995–2002, ni mogoče z gotovostjo sklepati, kako so pristojni organi predhodno določili sestavo reguliranih cen ([32]). Na podlagi navedenega je Komisija pojasnila, da zaradi pomanjkanja namenskega elementa cen za kritje stroškov za socialno varnost ni bilo mogoče določiti ravni prispevkov za socialno varnost na podlagi bruto plač ob upoštevanju regulacije cen podjetja Deutsche Post ([33]). Na podlagi teh ugotovitev je Komisija v sklepu iz leta 2012 sklenila, da ne more določiti in količinsko opredeliti zneska nezdružljive pomoči za obdobje 1995–2002 ([34]).

(111) Komisija v tem sklepu meni, da te ugotovitve veljajo na enak način v okviru ocene obstoja prednosti v skladu z metodologijo Combus, tj. primerjalne analize, opisane v uvodni izjavi 90. Ker Komisija kljub svojim najboljšim prizadevanjem ne more količinsko opredeliti morebitnega vpliva regulacije cen na prispevke za socialno varnost na podlagi plač, ki jih je podjetje Deutsche Post plačevalo za svoje javne uslužbence, na tej podlagi ne more ugotoviti obstoja prednosti.

5.2 **Sklepna ugotovitev v zvezi z obstojem finančne prednosti**

(112) Iz navedenega izhaja, da v primeru, da se Komisija omeji na neposredno primerjavo prispevkov podjetja Deutsche Post v pokojninski sklad in ustrezne referenčne stopnje, ni mogoče ugotoviti nobene prednosti za podjetje Deutsche Post. Nadalje, tudi če bi Komisija svojo oceno razširila na proučevanje morebitnega vpliva regulacije cen podjetja Deutsche Post – če bi bilo to utemeljeno – še vedno ne bi bilo mogoče določiti, količinsko opredeliti in povezati subvencije za pokojnine z natančno prednostjo v obdobju 1995–1999.

(113) Komisija na podlagi navedenega meni, da ne more dokazati, da je subvencija za pokojnine, ki se je izvajala v obdobju 1995–1999 v korist podjetju Deutsche Post, pomenila prednost za izvajalca v smislu člena 107(1) PDEU. Glede na to, da ni mogoče ugotoviti obstoja prednosti, ki je eden od kumulativnih pogojev za obstoj pomoči, Komisija ugotavlja, da subvencija za pokojnine ni pomenila državne pomoči.

6. **SKLEPNA UGOTOVITEV**

(114) Komisija ugotavlja, da subvencija za pokojnine, ki jo je Nemčija izvajala v obdobju 1995–1999, ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Subvencija za pokojnine, ki jo je Nemčija uvedla v korist podjetja Deutsche Post za obdobje 1995–1999, ne pomeni državne pomoči smislu člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

([31]) Sklep 2012/636/EU, uvodna izjava 332.
([32]) Prav tam, uvodna izjava 329.
([33]) Prav tam, uvodna izjava 329.
([34]) Prav tam, uvodna izjava 408.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Nemčijo.

V Bruslju, 7. februarja 2020

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
izvršna podpredsednica